

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/51/EU

af 11. maj 2011

om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer med international beskyttelse

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra a) og b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding⁽²⁾ finder ikke anvendelse på personer med international beskyttelse som defineret i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse⁽³⁾.

(2) Udsigten til at få status som fastboende udlænding i en medlemsstat efter en vis tid er et vigtigt element for fuld integration af personer med international beskyttelse i den medlemsstat, hvor de har ophold.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.12.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.4.2011.

⁽²⁾ EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44.

⁽³⁾ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

(3) Det er også vigtigt at tildele personer med international beskyttelse status som fastboende udlænding for at fremme den økonomiske og sociale samhørighed, der som anført i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er et af Unionens grundlæggende mål.

(4) Personer med international beskyttelse bør derfor kunne få status som fastboende udlænding i den medlemsstat, der tildelte dem international beskyttelse, på samme vilkår som dem, der gælder for andre tredjelandstatsborgere.

(5) I lyset af at personer med international beskyttelse har ret til at opholde sig i andre medlemsstater end den, der tildelte dem international beskyttelse, er det nødvendigt at sikre, at disse andre medlemsstater er informeret om baggrunden for beskyttelsen af de pågældende personer, med henblik på at bringe dem i stand til at opfylde deres forpligtelser til at respektere »non-refoulement«-princippet.

(6) Det bør sikres, at personer med international beskyttelse, der har status som fastboende udlænding, på visse betingelser behandles på lige fod med opholdsmedlemsstatens egne borgere på en lang række økonomiske og sociale områder, således at denne status som fastboende udlænding kommer til at udgøre et reelt integrationsredskab i det samfund, hvor de pågældende lever.

(7) Det forhold, at personer med international beskyttelse behandles på lige fod med borgerne i den medlemsstat, der har tildelt dem international beskyttelse, bør ikke påvirke de rettigheder og fordele, som er garanteret ved direktiv 2004/83/EF og ved konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 (»Genèvekonventionen«).

- (8) Betingelserne i direktiv 2003/109/EF vedrørende fastboende udlændings ret til ophold i en anden medlemsstat og til at få status som fastboende udlænding dér bør finde anvendelse på samme måde for alle tredjelandsstatsborgere, der har opnået status som fastboende udlænding.
- (9) Anvendelsesområdet for dette direktiv omfatter ikke overførsel af ansvaret for beskyttelse af personer med international beskyttelse.
- (10) Når en medlemsstat af en af de årsager, der er omhandlet i direktiv 2003/109/EF, har til hensigt at udvise en person med international beskyttelse, der har opnået status som fastboende udlænding i denne medlemsstat, bør den berørte person nyde godt af den beskyttelse mod »refoulement«, som er garanteret ved direktiv 2004/83/EF og ved artikel 33 i Genèvekonventionen. Med henblik herpå er det, hvis personen nyder international beskyttelse i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor vedkommende for tiden opholder sig som fastboende udlænding, nødvendigt at fastsætte en bestemmelse om, at den pågældende kun kan udvises til den medlemsstat, der tildelte vedkommende international beskyttelse, og at denne medlemsstat har tilbagetagelsespligt for så vidt angår personen, medmindre »refoulement« er tilladt i henhold til direktiv 2004/83/EF. De samme garantier bør gælde en person med international beskyttelse, som har taget ophold, men endnu ikke har opnået status som fastboende udlænding i en anden medlemsstat.
- (11) Såfremt udvisning af en person med international beskyttelse uden for Unionens område er tilladt i henhold til direktiv 2004/83/EF, bør medlemsstaterne være forpligtede til at sikre, at alle oplysninger tilvejebringes fra relevante kilder, herunder i givet fald fra den medlemsstat, som tildelte vedkommende den internationale beskyttelse, og at de vurderes grundigt med henblik på at sikre, at afgørelsen om at udvise den pågældende er i overensstemmelse med artikel 4 og artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (12) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig i artikel 7.
- (13) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og i Unionens interesse,

at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

- (14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.
- (15) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2003/109/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, litra f), affattes således:

- »f) »international beskyttelse«: international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (*)

(*) EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.«.

2) Artikel 3 ændres således:

a) stk. 2, litra c) og d), affattes således:

- »c) har tilladelse til ophold i en medlemsstat i medfør af en anden form for beskyttelse end international beskyttelse eller har ansøgt om opholdstilladelse på det grundlag og afventer, at der træffes afgørelse om deres status
- d) har ansøgt om international beskyttelse, og hvis ansøgning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om«

(1) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

b) stk. 3, litra c), affattes således:

»c) den europæiske bosættelseskonvention af 13. december 1955, den europæiske socialpagt af 18. oktober 1961, den reviderede europæiske socialpagt af 3. maj 1987, den europæiske konvention om vandrende arbejdstageres retsstilling af 24. november 1977, punkt 11 i tillægget til konventionen om flygtninge af 28. juli 1951, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, og den europæiske overenskomst af 16. oktober 1980 om overførsel af ansvar for flygtninge.«

3) Artikel 4 ændres således:

a) følgende stykke indsættes:

»1a. Medlemsstaterne tildeler ikke status som fastboende udlænding på grundlag af international beskyttelse i tilfælde af tilbagekaldelse eller afslutning af international beskyttelse eller afslag på forlængelse heraf, jf. artikel 14, stk. 3, og artikel 19, stk. 3, i direktiv 2004/83/EF.«

b) i stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår personer, der har fået tildelt international beskyttelse, tages der ved beregningen af det i stk. 1 omhandlede tidsrum hensyn til mindst halvdelen af tidsrummet mellem datoen for indgivelsen af den ansøgning om international beskyttelse, der ligger til grund for tildelingen af international beskyttelse, og datoen for udstedelsen af den opholdstilladelse, der er omhandlet i artikel 24 i direktiv 2004/83/EF, eller til hele dette tidsrum, hvis det overstiger 18 måneder.«

4) I artikel 8 tilføjes følgende stykker:

»4. Når en medlemsstat udsteder en EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge til en tredjelandstatsborger, som den har tildelt international beskyttelse, indsætter den følgende bemærkning i den berørte fastboende udlændings EU-opholdstilladelse under »bemærkninger«: »International beskyttelse tildelt af [medlemsstatens navn] den [dato]«.

5. Når en EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge udstedes af en anden medlemsstat til en tredjelandstatsborger, der allerede har en EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge udstedt af en anden medlemsstat, der indeholder den i stk. 4 omhandlede bemærkning, anfører den anden medlemsstat samme bemærkning i den fastboende udlændings EU-opholdstilladelse.

Inden den anden medlemsstat anfører den i stk. 4 omhandlede bemærkning, anmoder den den medlemsstat, der er nævnt i den pågældende bemærkning, om at oplyse, hvor-

vidt den fastboende udlænding stadig er omfattet af international beskyttelse. Den medlemsstat, der er nævnt i bemærkningen, svarer senest en måned efter at have modtaget anmodningen om oplysninger. Hvis international beskyttelse er blevet inddraget ved en endelig afgørelse, anfører den anden medlemsstat ikke bemærkningen.

6. Hvis ansvaret for international beskyttelse af den fastboende udlænding i overensstemmelse med relevante internationale instrumenter eller national lovgivning er blevet overført til den anden medlemsstat efter udstedelsen af den i stk. 5 omhandlede EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge, ændrer den anden medlemsstat den i stk. 4 omhandlede bemærkning i overensstemmelse hermed senest tre måneder efter overførslen.«

5) I artikel 9 indsættes følgende stykke:

»3a. Medlemsstaterne kan inddrage en status som fastboende udlænding i tilfælde af tilbagekaldelse af, afslutning af eller afslag på forlængelse af international beskyttelse, jf. artikel 14, stk. 3, og artikel 19, stk. 3, i direktiv 2004/83/EF, hvis den pågældende status som fastboende udlænding blev opnået på grundlag af international beskyttelse.«

6) I artikel 11 indsættes følgende stykke:

»4a. For så vidt angår den medlemsstat, der tildelte international beskyttelse, berører stk. 3 og 4 ikke direktiv 2004/83/EF.«

7) Artikel 12 ændres således:

a) der indsættes følgende stykker:

»3a. Når en medlemsstat beslutter at udvise en fastboende udlænding, hvis EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge indeholder den bemærkning, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, anmoder den den medlemsstat, der er nævnt i den pågældende bemærkning, om at oplyse, hvorvidt den berørte person stadig er omfattet af international beskyttelse i denne medlemsstat. Den medlemsstat, der er nævnt i bemærkningen, svarer senest en måned efter at have modtaget anmodningen om oplysninger.

3b. Hvis den fastboende udlænding stadig er omfattet af international beskyttelse i den medlemsstat, der er nævnt i bemærkningen, udvises vedkommende til denne medlemsstat, som med forbehold af den gældende EU-lovgivning eller nationale lovgivning og af princippet om familiens enhed straks og uden formaliteter tager den berørte person og dennes familiemedlemmer tilbage.

3c. Uanset stk. 3b bevarer den medlemsstat, der traf afgørelsen om udvisning, retten til i overensstemmelse med dens internationale forpligtelser at udsende den fastboende udlænding til et andet land end den medlemsstat, der tildelte international beskyttelse, hvis den berørte person opfylder betingelserne i artikel 21, stk. 2, i direktiv 2004/83/EF.«

b) der tilføjes følgende stykke:

»6. Denne artikel berører ikke artikel 21, stk. 1, i direktiv 2004/83/EF.«

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 19a

Ændringer af EU-opholdstilladelser for fastboende udlændinge

1. Når en fastboende udlændings EU-opholdstilladelse indeholder den i artikel 8, stk. 4, omhandlede bemærkning, og når ansvaret for international beskyttelse af den fastboende udlænding i overensstemmelse med relevante internationale instrumenter eller national lovgivning overføres til en anden medlemsstat, inden denne medlemsstat udsteder den i artikel 8, stk. 5, omhandlede EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge, anmoder den anden medlemsstat den medlemsstat, der har udstedt den fastboende udlændings EU-opholdstilladelse, om at ændre den omhandlede bemærkning i overensstemmelse hermed.

2. Får en fastboende udlænding international beskyttelse i den anden medlemsstat, inden denne medlemsstat udstedte den i artikel 8, stk. 5, omhandlede EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge, anmoder denne medlemsstat den medlemsstat, der har udstedt den fastboende udlændings EU-opholdstilladelse, om at ændre den ved at indsætte den i artikel 8, stk. 4, omhandlede bemærkning.

3. Efter den i stk. 1 og 2 omhandlede anmodning udsteder den medlemsstat, der har udstedt den fastboende udlændings EU-opholdstilladelse, den ændrede EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen fra den anden medlemsstat.«

9) I artikel 22 indsættes følgende stykke:

»3a. Medmindre den internationale beskyttelse i mellemtiden er blevet inddraget, eller personen henhører under en af de kategorier, som er angivet i artikel 21, stk. 2, i direktiv 2004/83/EF, finder stk. 3 i denne artikel ikke

anvendelse på tredjelandsstatsborgere, hvis EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge, der er udstedt af den første medlemsstat, indeholder den bemærkning, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, i dette direktiv.

Dette stykke berører ikke artikel 21, stk. 1, i direktiv 2004/83/EF.«

10) Artikel 25, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkter, der skal være ansvarlige for at modtage og videresende de oplysninger og den dokumentation, som er omhandlet i artikel 8, 12, 19, 19a, 22 og 23.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 20. maj 2013. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. maj 2011.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
GYŐRI E.
Formand